

BMR:

Sjefens knyttneve mot

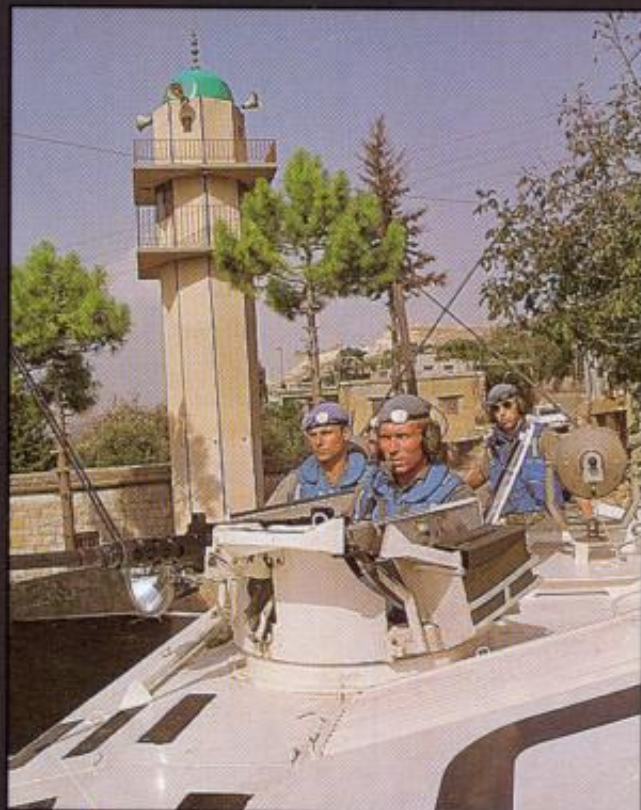

Fv: Pte Karlsen, Pte Nilsen, Fenr Tøndel, Pte Syvertsen. (foto: Pte Wold)

Tekst: Pte Hatvik

BMR – «Rolling Thunder» fra toppen av Falkehøyden. Hjulgående pansrede personellkjøretøy som raser ut fra «Camp Eagle» som heimen heter, fylt til randen med granater, ammunisjon, våpen og personell med iskaldt blick og varme hjerter. Hvem er de? Hva driver de med? BMR – Bataljonens Mobile Reserve, den største av NOR-BATT's mekaniserte avdelinger, er stasjonert i 4-2 HQ, administrativt underlagt stabskompaniet, operativt underlagt S-3 og Bn sjef, og er ansvarlig kun ovenfor Gud. Vi skal være bataljonens knyttneve utad, og sørge for pansret assistanse når og hvor dette trengs. Pansrede MEDEVAC'er, pansret støtte til mineklarering ved funn av mer eller mindre nifse objekt, såkalt «Falkeøye», mobile OP'er og CP'er, stengning

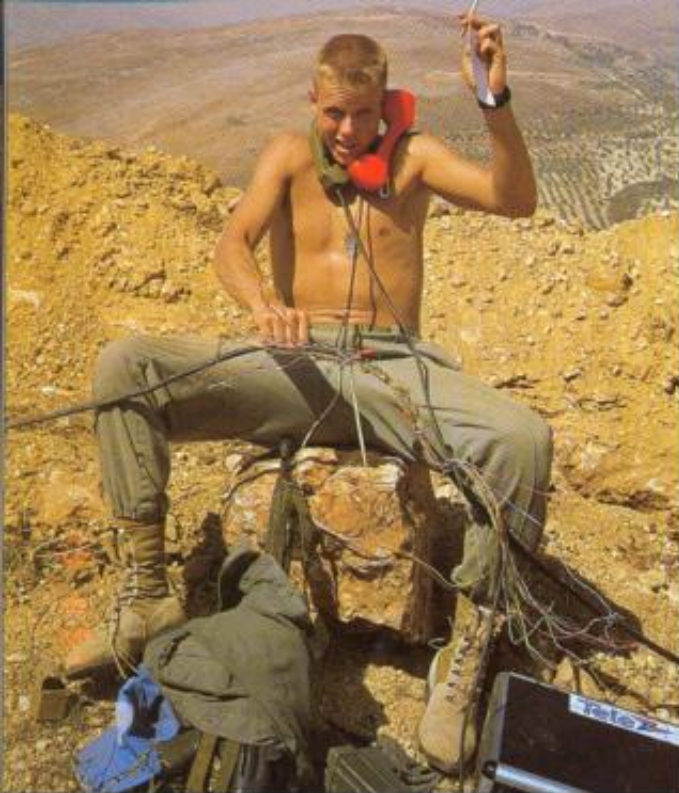
bråkmakere

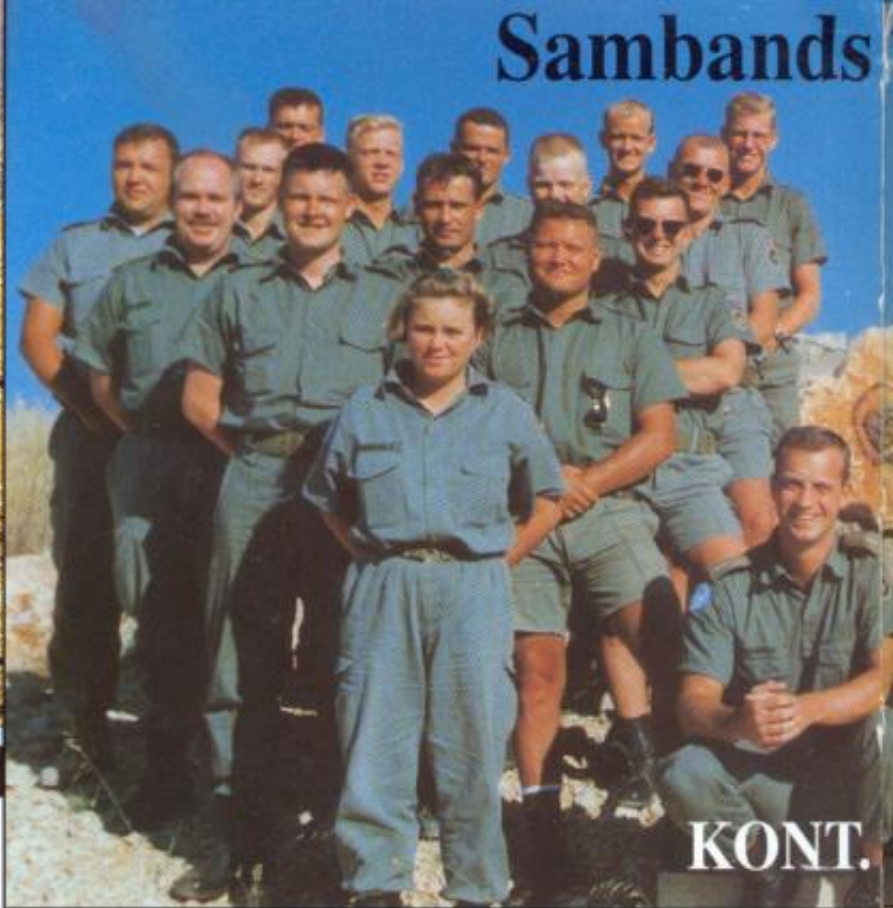
På flaggpatrolje i Blate. Fv: Pte Wold, Pte Øyvind Syvertsen og Pte Øfsti. (foto: Lt Larsen)

av CP'er og patruljer av alle slag (mobil/BPP/lyspatrulje), – ja, hele spekteret fra forsterke 4-13CP og evakuere 4-18 til tom 4-3HQ eller svekk 4-1 (det siste er vanskeligst!). For å være istand til dette er det gjentatte øvelser, iverksatt av «Mr. Øvelse Øvelse him self»; S-3.

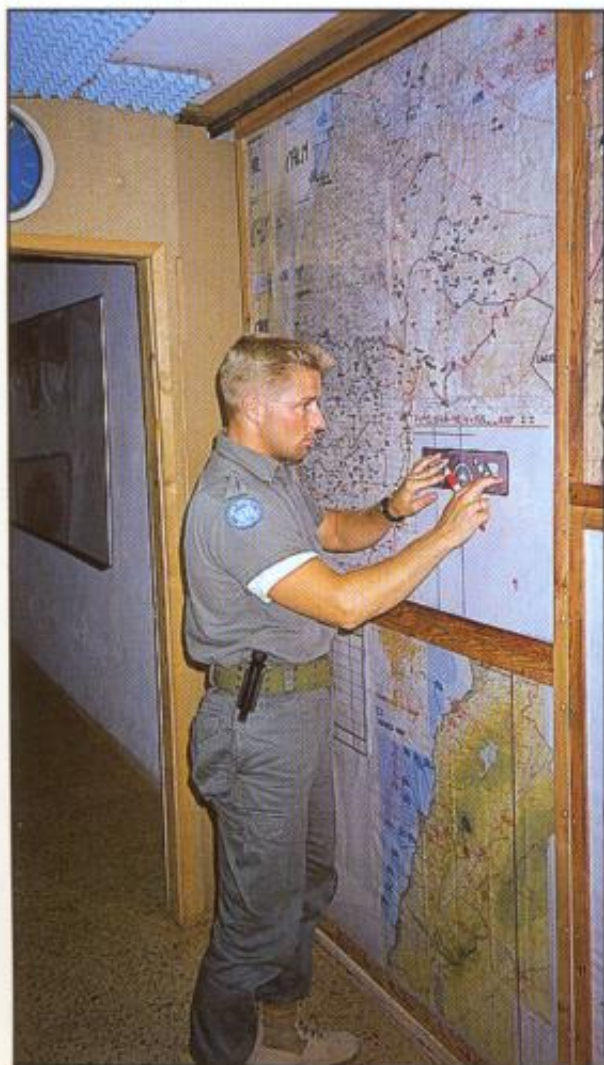
Når «sveiva» (vår antikvariske, men høyst effektive luftvern sirene) går, blir selv tilsynelatende normale og avbalanserte mennesker sinnsyke, kaster alt de har i hendene og flyr på vogn med pakningene. Et øyeblikk senere høres gjennom motordur og girskift eksempelvis: «9 dette er 6A, operativ, 4-2 til 4-12, over.» Gjennom larm og risting forbereder vi oss på det som alle håper ikke skjer samtidig som vi på vår måte forsøker å trygge freden i Sor-Libanon. Folket på de hvite store «JERNHESTENE» er en sammensveiset gjeng fra alle våpengrener som tar sine oppgaver alvorlig.

Pi troppen har gravd over kabelen for n't gang og linjelagets Alfa team, her ved Pte Mathisen, må igjen rykke ut. (foto: Dahl)

Opps ass'ene, bedre kjent som «9». Bataljonens hjerne ?? Ops ass Soderholm tegner inn shootreps. (foto: Lt Skaaden)

Tekst: Pte Persen, Pte Johannesen

Sambandstroppen, med sin idyliske beliggenhet på Falkehøyden, bestod av 27 menige/korporaler og 7 befal. Disse fordelte seg på linjelaget, radiolaget, verkstedslaget og ekspedisjonslaget.

Foruten å sørge for at bataljonens sambandsutstyr til enhver tid fungerte, bemannet vi også veksleren, BN-opsen og ekspedisjonen 24 timer i døgnet.

troppen

XXXIII

(foto: fenrik Bæko)

PIO-ass (Radio NORBATT's eneveldige diktor) og de eminente rallyførerne til BN-Sjef og NK bataljon hørte også inn under sambandstroppen.

I tillegg ble vi til stadighet «frivillig valgt» til markør og parade oppgaver.

Sett under ett var vel dette et givende halvår for de fleste av oss.

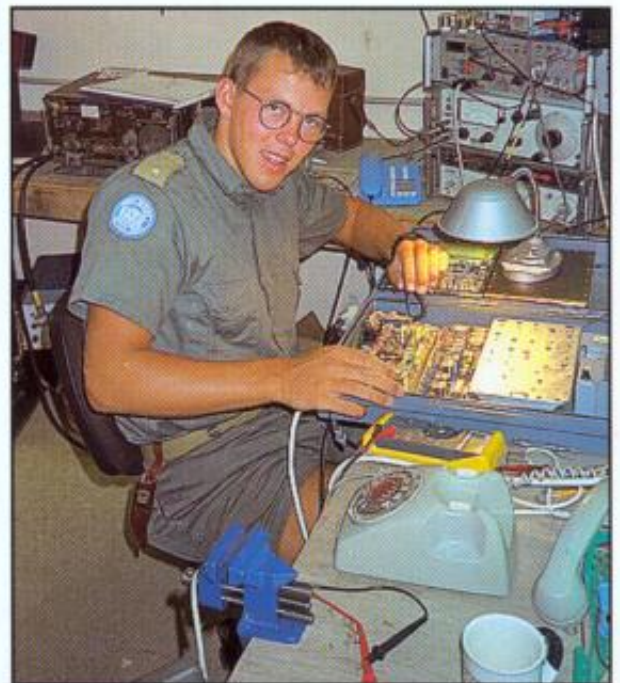

Vinnerlaget i Bn-mesterskapet i Volleyball. Fv Lt Jordhøy, Pte Persen, Lt Skaaden, fenrik Martinsen, Lt Ovesen, Cpl Hansen og foran har vi manageren fenrik Hansen.

(foto: Cpl Bastesen)

Ekspedisjonsjegerne, superhemmelig og med full kontroll!!!! Fv fenrik Hansen, Pte Flåterud, Pte/Sjt Holmen, Pte Svåsand, Cpl Apelseth og Pte Johannesen.

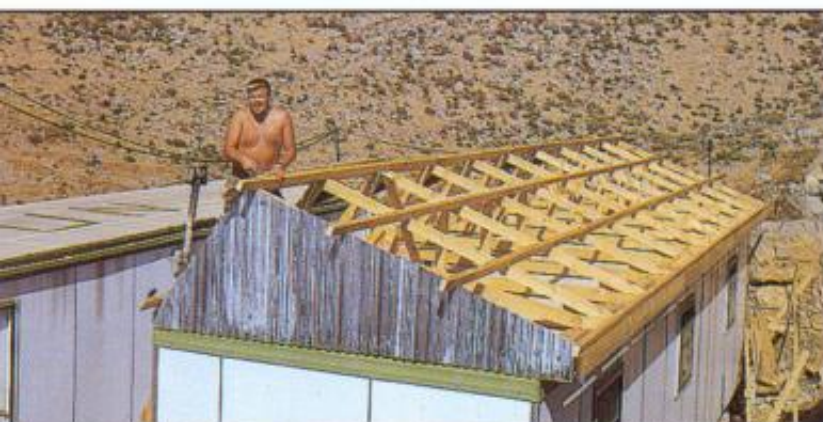
Verkstedslaget har full kontroll på selv det mest tekniske sambandsutstyr!?? Her er fenrik Martinsen i full vigør.

(foto: Lt Skaaden)

Pi-troppen:

Fra fossiler til marinejegere

Sjt Svendsen i samarbeid med POLENGCOY bygger ny vei til 4-14OP (foto: Lt Honsi)

Holm prøvekjører «Dovregubben» for siste gang. Den ble dessverre «offroada» i denne kontingenten. (foto: Hansen)

Olsvik i full gang med takbygging på 4-7A LL. (foto: Dalehamn)

Tekst: Lt Vik

Pitropsjefen takker Pigutta og jentene for en kontingent preget av innsatsvilje og godt humør. Vi har hatt et fint miljø i troppen, til tross for at vi har hatt store forskjeller på mange områder. Fra Hansen og Heimdal som ikke har nådd pubertetsalderen til fossiler som Haugen, S & Co. Videre har vi Blomberg som egentlig skulle vært marinejeger og ikke vannbilsjåfør. Hans rake motsetning er Høyland som aldri husker om det er armene eller beina som skal flyttes først når en skal gå opp i rett.

At tjenesten er hard er det ingen tvil om. Dalehamn f.eks har etter 2 kontingenter fått en alvorlig identitetskrise. Han tror han er i santroppen og tar stadig nattevakter på Reitgjerdet. Øksnes har fått øynene opp for hvor farlig verden er og har gått til anskaffelse av splintvest. En livsnødvendighet, spesielt i Bergen!!

Noen misforståelser har det vært: Løkse har vært mer på leave og 60h enn i tjeneste, og når han først er her: Trening, og atter trening. Dahl fikk seg sjt-vinkler og trodde dette ga disp til å sove over oppstilling...

Idrettsprestasjonene har vært imponerende. Alle har sprunget 3000 m «frivillig.» Pi Tr har snart mer stein på peishylla enn ved depoet... Tønnesen har til og med gått over til glattbarbert skalp i håp om å tjene noen sekunder på løpstid. Andre feilvurderer egen styrke, som Brovold og Johansen som fikk et lengre opphold på sykestua etter 3-mila...

Noen har fullt og helt gått inn for oppgaven. Sjt Svendsen, prosjektleder på Sveavegen, har både i form og fasong blitt mer og mer lik polakkene han styrer.

Brannvern, Brannutrykning, Rørleggerbusiness (Holm er proff staker av dass) Vannkjøring, Mineklarering, Snekring, Muring, Sveising, Maling (Hagen vet hvordan det er å male i motvind!) det er nesten ikke en ting Pitroppen ikke gjør, (Røyner det på tar Holm litt glassarbeid også...)

Selv om Pitroppen klart har merket budsjettkuttene, det er ikke så fullt i hyllene til Larsen som det en gang var, har vi ikke latt dette stoppe oss. Så pitropsjefen takker for innsatsen, og mener vi har taklet dette bra.

LYKKE TIL VIDERE...

Cpl Larsen og Pte Brovold
mineklarerer sti for sani-
tetspersonellet frem til de
som har gått på ei mine.
(foto: Lt Larsen)

Gapestokken er gammel tradisjon i Pi-troppen.
Her har Lt Berg blitt straffet med 20 egg etter å ha
gravd over kloakken på 4-18. Øksnes er bøddel.
(foto: Holm)

Dalehamn og Høyland
ute med verkstedbilen
for å reparere garasjen
på 4-7A LL.

Pi-troppen stilte
med det beste fot-
ball laget denne
kontingenten.

Sanitets troppen:

En fargerik gjeng

Tekst: Kapt Bekkestad og Cpl Brøndbo
Fotos: Lt Larsen og ukjent

Ambulansesjåførene har vært plaget med ett stort frafall. Først reiste Tor Haug til Chebaa, og ble sanitets korporal der. Deretter fant Glenn Halvorsen ut at det var greit med jobb i Norge, og spant hjemover. Videre ville Richard «Pille» Larsen gå ambulansesjåfør-skole hjemme i Norge og deserterte plutselig. De trofaste har vært Lars «fallskjermjeger'n» Lauritsen og Kurt Aune. I tillegg fikk vi en forsterkning fra Norge, Trond Hansen, og Kjell Abelsen kom fra MP (hva gjorde jeg feil? Trsj, tillegg.). Denne gjengen har full kontroll på veier i hele NORBATT AO, de er gode sjåførere og troppens beste sambandsmenn.

Livsfarlig i nærkamp

Sykevokterene har vært en relativt stabil mafia. Her finner vi tre jenter og tre gutter. Lillian er santroppens svar på Karate-kid. Tilsynelatende uskyldig, men livsfarlig i nærkamp. Lena vet vi ikke så mye om. Hun har uttalt følgende på dagtid: zzzz. På nattertid er hun alltid tilstede når det skal arrangeres et eller annet, og hun drar gjerne igang en bursdagsfeiring. Siw er ei jente som roter seg opp i mye rart, for eksempel Nils. Einar er best kjent i Tel Aviv. Hvis du sier til en taxi-sjåfør at du kjenner Einar får du 50% rabatt. John Magne kan ikke norsk. Derfor he speakes englis al the time. He væry åfen rids in books. Tom er TOM (empty bottle). Sier du til damene på Don Migel at du kjenner Tom legger de på 30%. Sykevokterene tilbringer 80 prosent av sin tid på sykestua. Her har de alle typer oppgaver, fra brødristing til flytende frokostservering.

Rebecca-losjen

De tre sykepleierene er Egil Stjern, Evy-Ann Kristensen og Kari Koldsland. Ellinor Fredriksen er en av de deserterte. Hun var materiell-sykepleier, men vendte hjem til det kalde nord for å undervise sykepleier-studenter. Disse tre har hver sin spesialisering. Eagle Star er undervisningssykepleier, en typisk Morgan Kane – etterligning, ivrig tilhenger av folkeaksjonen mot Rebecca-losjen og han har hangaround status i MR. Evy Ann tror hun har kontroll på materiell-siden fordi hun er utnevnt til materiell-sykepleier. Evy-Ann tror også at hun er uerstattelig og vender derfor alltid «hjem» i tide. Kari er klinikkssjef, utnevnt til mor i troppen, hobby-solstråle, mor til sine barn og kona til mann sin. Sykepleierne lever og ånder i det mest røykfylte rommet i NORBATT-AO, sykepleier-kontoret. Favoritt – uttrykk: Yüüipi, mineklarering! PS. Har man sædd brillan mine? (Fru Fredriksen).

Tour de France

Hyg-teamet (hyg=kose) er sjefs-turistene i NORBATT. De kjører rundt og inspiserer hygien i bataljonen, mekker syke dyr, reparerer hunder og sprayer mot ugress/insekter. Motto: bedre med et rent helvete enn et helvetes

De som utgjør denne tvilsomme gjengen er Sjæfen sjøl, Veterinær Tor Kleven, Hygoff Inger Tina Sandnes og deres tvilsomme ass. Arne «Belinda» Skjæveland.

Tor Kleven over til Tour De France, bare spør i 4-2B CP. Inger Tina har de mest uskyldige øyne, og det snilleste vesen, men bare for å ha det sagt; hun gjør en hel masse faenskap. Bare spør MP. Arne starter dagen med en real fis på Gaustad. Bare spør alle de andre.

Reinkarnert

Legene er et kapittel for seg selv. Det er ikke på det rene hvilken tropp/stab alle tilhører, men det gjør ikke noe for det vet de ikke selv heller. Bn lege I, nemlig gurun innen faget medisin er Oblt Øystein Baardvik. Han er en reinkarnert bamsebrakar. Rolig sindig og mæget dyktig trønder. Eldst i alder, yngst til sinns. Hans ass, Bn-lege II Major Kjetil Ness er den mest militære av de alle. Stram holdning, korrekt antrekk og opptatt av militære disipliner som han er, er det en selvfølge at han barberer seg hver dag. Kaptein Anita Vårøy tilhører santroppen (tror vi). Det kan tilsynelatende virke som om hun har sklidd over i S-3 seksjonen, men hun er observert som en aktiv medevac-lege, alltid beredt til en hemmelig øvelse.

Konkurs

NORBATT's største og mest frykta lag er tann-laget. Aldri har Karius og Baktus hatt større grunn til å frykte. Kaptein Ole Tobias Dahl er den naturlige lederen i laget. Han er troppsmester i kjøpetryne, dikking, jogging og boring. Motto; det er ikke lengden det kommer an på, men meter pr. sekund. Erik Olsen, sjefshåndtanger, troppsass. og barbestyrer, har NORBATT's største bar-konkurs på samvittigheten. Forsøket på bataljonnens billigste øl var godt ment, men ikke i Bn-sjefens ånd.

- Sku ha vøri Halling

Troppstaben nevnes til sist. Ingen grunn for noe annet. Fenr.. ooops.. Lt Svein Riste er troppens lurv. Som den Valdrisen han er har han aldri sett nødvendigheten av korrekt fremtreden. Ser du en halv-barbert sivilkledd kar som kommer for sent til et møte kan du være sikker på at det er han. Hemmelig motto, E sku ha vøre Halling, eventuelt go' mørgon, ko e de e ha sagt.

Kaptein Erling Bekkestad, mannen som bruker ispinne som tannpirker, kun slått av sjæfen sjøl, er satt til å lede denne hurven. En umulig oppgave. Trening som kugutt og sauegjeter hjalp aldri. Spesialitet; «Giv-akt»-mester på oppstillingsplass.

Wash here?

Til slutt vil vi nevne noe av det vi husker best fra kontingent XXXIII; mårra-møte, vannkoker'n på kjøkkenet, «øvelse-øvelse», mineklaring, iiiinfusjoooons-kurs-pose-tjeneste-væske-....., jallamave, 3-5

victor, Saqi, soltjeneste, Sansi, vekkeklokker, do-kø, recapundersøkelse, sivile i porten, ICA-patroljer, pain-killers, FALKØYE, sovjetjeneste, morfinampiner, valium, Chebaa, fotball-VM, 60 t/leave, nattskyting, vafler, undervisning, kurs, shelter, dikking, PX, nedfiringbære, Trentroppen, Falkehøyden Bluesband, Naqura, Ellinor, akuttsatser, inspeksjoner, besøk, Saninsp, Sisu, Mjeldstad, Maten, Sjæfen, motorola, calling-annlegget, kryssliste, Tamar, Wash Here ?, Spagetti Bolonese på Cavaliere, Pizza i Kaukaba, Hasbanidalen, Marjayon, Radiobrief, Morramelodi, debrief, Ass S-3; Kpko, Oppstilling hver onsdag og lørdag, Kalasj-tjenesten, Jezzin-korridoren, Kypros, og sist men ikke minst; VENNSKAPET.

Dahl og Baardvik er tilsynelatende upåvirket av medevac'en i bakgrunnen.

Ville du latt en fremmed mann på gata trekke tennene ut av munnen din? Kaptein Dahl har funnet en, og får lysstøtte av Frk Pte Stenersen.

Med jevne mellomrom reiser personell fra saniteten rundt i landsbyene for å gi humanitær hjelp. Her undersøker Major Ness en pasient i Halta.

Forpleiningstroppen:

Leverer mat med hotell standard

Tekst: Lt Juell, proviantforvalter

«En hær reiser på sin mave» sa Napoleon, og NORBATT er intet unntak i så måte. Forpleiningstroppen står ansvarlig for at «gutta», kvinner og menn på Falkehøyden og nede i Saqi, får både god mat og nok mat. Og at de har gjort mer enn sin del av jobben er tydelig, maten har aldri vært bedre. Lunsjbordet er dagens høydepunkt, et bord som kan måle seg med de du finner på et godt høyfjellshotell, så køene er lange. Kontingent XXXIII har sett en nivåheving på kjøkkensiden, et nivå som mange av de andre bataljonene misunner oss. La oss heller ikke glemme kokkene ute på posisjonene, store og små, både Kp A og B. De har fulgt oss last og brast, det de gutta yter, er velferd på sitt beste. Måltidene i NORBATT er en trivselsfaktor som er med på å høyne moralen over hele NORBATT.

Og de som tråkler det hele sammen, og som har fått en personlig kontakt med alle involverte, er proviantlaget innen forpleiningstroppen. Med NORBATTs største kjøretøy gjør de veiene

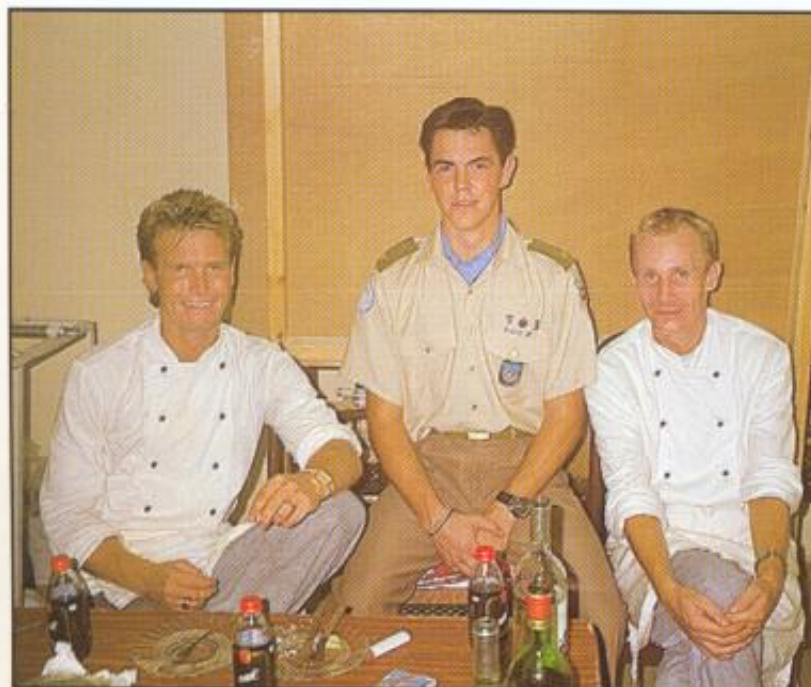
utrygge i Sør-Libanon, fra Naqoura, via Quana og Tyr og helt opp til Chebaa. Og mens proviantforvalter Lt Juell konsentrerer seg om å kjøpe inn mat i tonnevis og kontrollerer kvaliteten på varene mens han gnir seg i hendene i glede over fulle varelagre, så er Stig, Arild, Terje og Ivan like opptatt med å fordele den samme maten ut igjen til posisjonene med millimeterpresisjon. Så og så mange gram pr mann pr dag. Det blir mange kilo av sånt. Hva er det du sier? 4-21HQ vil ha noen ekstra tomater? Og 20 kg ytrefilet til grilling? OK, la de få det og ønsk dem en hyggelig kveld.

Nok en travel dag er over.

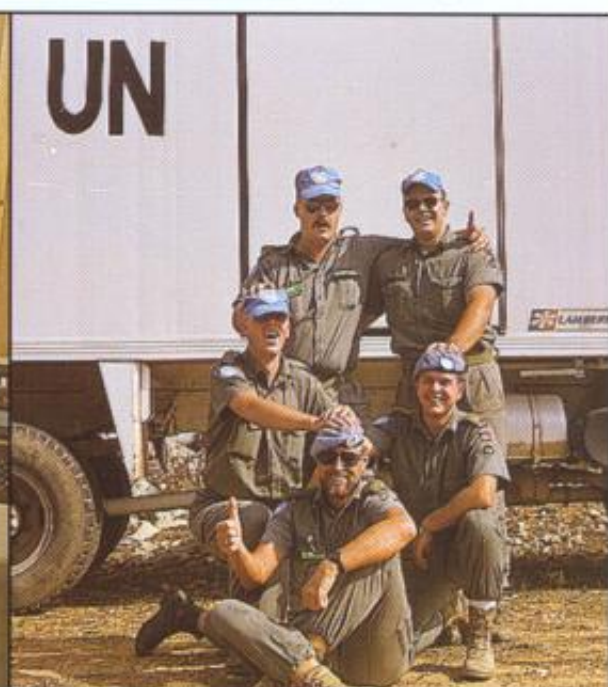

Det er hotell standard over lunsjbordene i NORBATT. (foto: Tøftum)

Gustav Landsverk (fv), Paul Thomas Jensen og Harry Overvik. (foto: Lt Juell)

Lt Juell med proviantlaget i ryggen: Terje Ulsletten (tv), Arild Vester, Stig Olsen (btv) og Ivan Skorjanc.

Tren troppen: AMMO. LAGET!

Foto: Cpl Dahl og Lt Larsen

Lagfører Kaptein Åge Botnen er ammunisjons- og EOD-offiser. (Explosive Ordnance Disposal). Kaptein Botnen har hovedansvar for ammo-flyten i bataljonen, og rykker ut dersom det blir operasjon «FALKØYE». Standard spørsmålet til Botnen er: «har noen sett radioen min?»

Nestlagfører er Korporal Jøran Dahl. Han har som hovedoppgave å føre ammo-regnskap, levere ut ammo og assistere ved EOD oppdrag. Gassforsyning er også et av hans gjøremål. Ellers

må han prøve å holde rede på hvor radioen til Botnen er, huske på 14-dagers på bilen og bytting av kjøreordre på lørdager.

PX-assene Korp Reidar Helland og Tina Kaland's hovedfunksjoner er å sørge for å bestille diverse daglivarer som selges i PX'en (toalettsaker, drikke, snop og tobakk). De er også ekspeditører og villedere.

Idretts-ass korporal Kurth Hagen er I-offen's høyre hånd. Han koser seg når han får arrangere mosjonsløp og konkurranser i NORBATT-AO. Han er en flittig atlet,

og sees ofte i treningstøy på startstreken til et av sine løp. Hagen har også fungert som velferds ass, og er ofte sett på badeturer (minst 2000 ganger)

Reise-ass korp Geir Tore Gulla driver med koordinering av leavereiser. Han er også behjelpelig når man ønsker råd og vink når man skal ut å reise i den store verden, på 60t o.l. Ønsker du generell sladder eller info, kontakt Gulla på tlf 220. Gulla spør ofte seg selv: «er det et liv etter leaven????»

Tren troppen: NORBATT Workshop

Tekst: Sjt. Bernt Chr. Lie

Telefonen var fenrik Valvik's store plageånd.
(foto: Sjt Lie)

Det lønner seg ikke å parkere i veien for vannbilen til Kp B. Løvskogen rydder opp. (foto: Sjt Lie)

på seg små reparasjoner. Der det ikke er mulig å skaffe deler, er de flinke med provisoriske løsninger.

NBWS har også en egen APC avdeling hvor Cpl Per Arne Veka og Pte Roy Olav Brenna styrer. Det er trauste gutter som tar vedlikehold på SISU og VAB. Det er aldri nei i deres munn når vognene kommer inn, uansett når på døgnet det måtte være.

Bergningsbiler har vi også, de er Pte Morten Løvskogen sjef over. Det er titt og ofte han må rykke ut for å berge biler eller løfte tunge ting med «Chiefen».

SISUene krevde sine menn, også til vedlikeholdet. Brenna holder BMR igang. (foto: Sjt Lie)

Heltene på delelageret: Sjt Lie og Cpl Wegard. (foto: Brenna)

På delelageret er det to mann, Sjt Bernt Chr. Lie og Cpl Jan Wegard Lie. Det er ikke stort å si om dem, annet enn at de går under mottoet: beklager det har vi ikke på lager, men vi skal hente deler i morgen så kom tilbake om et par dager.

På toppen har vi vedlikeholdsoffiser, posisjonssjef og troppsjef Kaptein Bjørn Lund som hele tiden maser om at shelter 33 må bli ferdig.

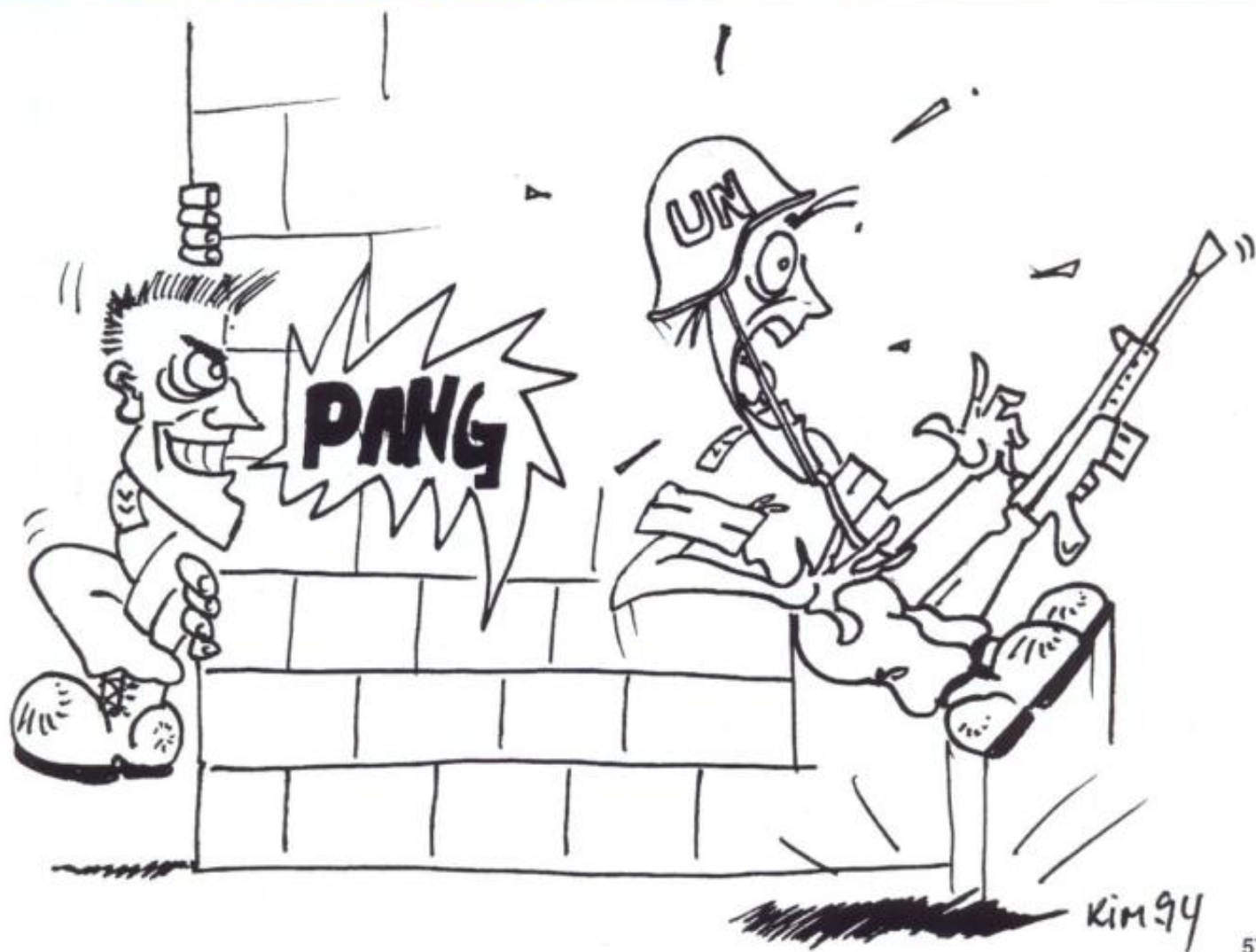
Børsemakerverkstedet er et kapittel for seg selv. Der holder Fenrik Tore Gården og Cpl Laila Novik til.

Tren troppen: Materiell laget

Tekst: Lt Daae
Foto: Lt Larsen

Pte Hansen (tv) og
Lt Daae holder
depoet igang.

Materiell laget inngår som en av seksjonene i tren-troppen. Laget består av en lagfører og tre vervede som alle er stasjonert på uteposisjonen 4-1, Steinmyra. Laget er ansvarlig for den daglige drift av Bn-depoet, med alt det innebærer. Vår viktigste funksjon er mottak, forsendelse, kontroll og fordeling av materiell til eller fra UNIFIL og Norge. Dette innebærer alt fra å sørge for at pakkeposten til Norge kommer med Hercules'en, til at brødrister'n fra 4-18OP blir reparert i Naqoura (hvertfall at den blir forsøkt reparert). Videre sørger vi for at byttetjenesten av intendanturnmateriell går i orden, så langt lageret vårt rekke. Ved rotasjon er vi en viktig brikke i spillet. Alle nyankomne må gjennom kverna hos oss for å motta sengetøy, splintvest og Indian Bush (hvis vi har). Ellers er det vel bare for oss som sto løpet ut (en slapp gasspedalen halvveis) å si: vi prøvde så godt vi kunne!

Tren troppen: Agg mekk

Tekst: Cpl Larsen

Reidar Storli klargjør nytt
aggregat til 4-22CP.
(foto: Cpl Larsen)

Aggregat mekk, eller Work Shopen's stolthet som vi gjerne blir kalt, består av 7 soldater og et befal. Vi har ansvaret for aggregater, det elektriske samt kjøleanlegget i NORBATT's 27 posisjoner. Vi må ofte ut på natta for reperaturer av aggregater, men da får vi som regel vafler og kaffe.

Agg.Mekkk har også beredskap på lysstøtte ved «Med-evac». Der har vi ett minuttts beredskap. Hvem har ikke hørt «3-8 Bravo på nett over»!.

Hans Olav Lund var «kjøle-guruen» i kontingent XXXIII. En varm sommer stilte krav til god kjøling.

Olsen og Johannesen forbereder nedslag fra høyere makter ved 4-11HQ i Rachaiya el Foukhar. I et tappert forsøk på å skåne sambandsmidlene monteres lynavleder. (foto: Lt Larsen)

Tren troppen:

De ringer, vi bringer

Sjauerne i full gang med NORLEB på Beirut Airport.

Her lastes Mercedesen til obersten opp på planvogn. Nå skal den på service i Naqoura.

Ingemann Magnussen (tekst og foto)

Transporten er NORBATT'S eneste «Night and day», her kimer telefonene døgnet rundt. Hva er til middag, hva er telefon nummeret til ...? Det finnes ikke grenser for hvor mange rare spørsmål det blir iløpet av en dag. Men vi har svar på det meste.

«De ringer og vi bringer» er et forslitt ordtak, men det er hverdagen vår kort fortalt. Her kjører vi alt fra «sure» majorer til septikk. Med mot i bryst og vettet lagt igjen hjemme, så går det stort sett bra.

Med 19 mann og 2 «damer» utgjør vi Steinmyras beste gjeng. Dagene flyr unna selv med et transportbefal som av og til ikke vet om hun kommer eller går. Derimot er transportoffiseren stort sett fornøyd bare det er nok kaffe å «hale». Han må desideret være det

«strengeste» befalet der finnes her på myra. Det å prøve å beskrive de resterende 19 «englene» er ikke lett nei. Kan vel stort sett si at vi prøver å gjøre minst mulig på mest mulig tid.

Problemene dukker gjerne opp når det er snakk om oppstilling, da har vi rett og slett ikke tid, til vår alles «kjære» troppsjefs store fortvilelse. Han har til og med startet vekkebyrå for å passe på at gutta kommer seg opp om morgenen.

Noen forbud og påbud har dukket opp etter hvert, men vi lever, tar det hele med et smil og rister på hodet.

Teknikkens verden har gjort sitt inntog hos oss. Vi har fått en PC som er i flittig bruk, så nå har papirforbruket i bataljonen økt med 50%. Det er ikke få kilometer med skriv og rapporter som går fra oss til S-seksjonen på «Fragleberget».

Magnussen i full fart ned «Pinky road» i en P-4.

Moen, Heggum og Vollan har pyntet seg for et kjøreoppdrag. (foto: Lt Larsen)

HUNDETROPPE «DOG» 4-8 B

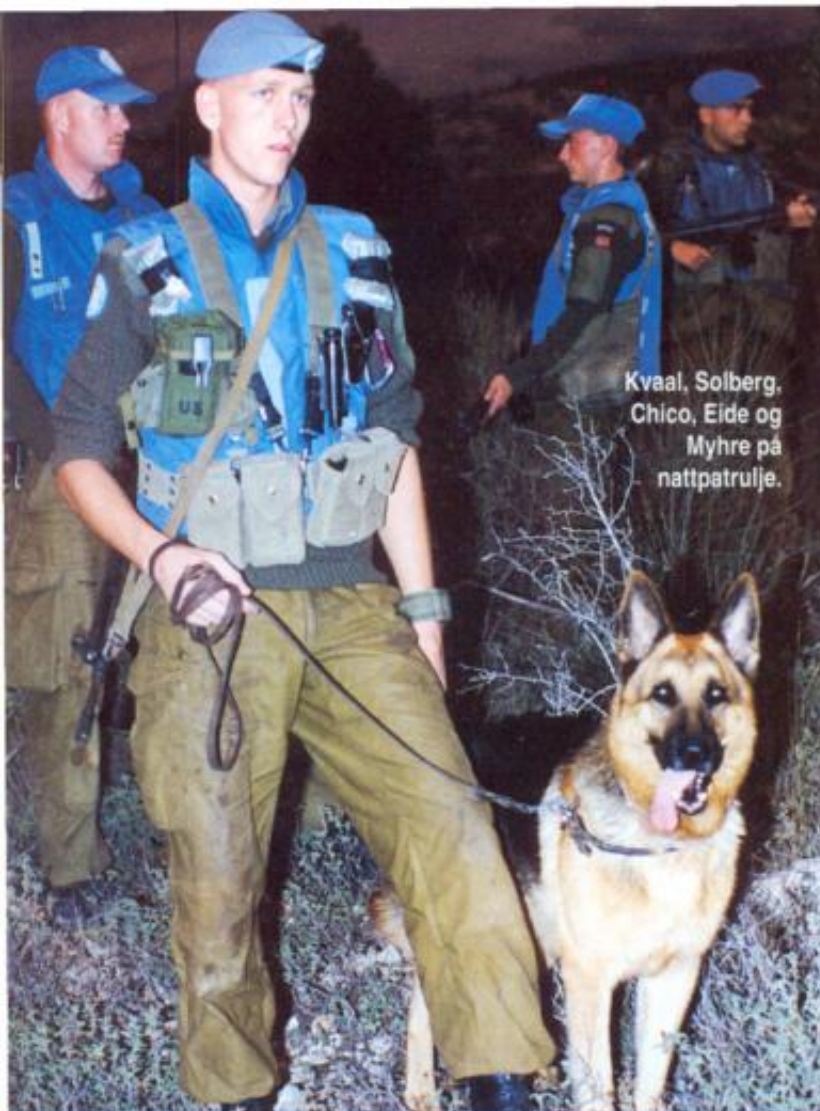
Lt Halse (tekst og foto)

Når høstsolen rød og mett kryper ned i fjell landskapet i vest, våkner «villhundene» fra Dog. Hele dagen har de ligget på strekk ute ved posisjonene for å samle krefter til nattens dyst. Nå er tiden inne. Forsiktig, nærmest lydløst smyger den lille firemannspatroljen seg fremover på kronglete stier, ned bratte urer og mellom buskas og stikkende kratt. De setter alle sin lit til den firbente som går i spissen på patroljen -speideren. Samme natt er det også tre andre speiderekvipasjer som har begynt å bevege seg ut i nattemørket fra andre posisjoner. De lever alle opp til hundetroppens motto: «We own the night». Selvfølgelig, hvem andre enn disse firbeinte kan høre de forsiktige stegene eller fange opp lukten av svette fra de nervøse fremmede våpenbærerne som forsøker å trenge seg inn mot NORBATTs AO denne belgende mørke høstnatten.

Da dagen igjen gryr fram, vender ekvipasjen trøtte og slitne tilbake til velfortjent hvile på DOG PLATOON. En idyllisk liten leir som har fått lov til å hvile baken på historisk grunn. Tvil du på det, kan du vende blikket mot høyre før du kjører inn porten. Her kan du lese teksten: «2000 years old vine & olive yard»!

Men de 11 patroljehundene er ikke alene om å nyte ære og respekt for den vare og velutviklede nesetippen. Under hundetroppens administrasjon finner du også tre godlynte narkotika-hunder – for ikke å forglemme Aiko, vår sofistikerte bombhund. Men la deg ikke lure,- disse «karene» har også nese for annet enn de velduftene vaflene som så hjertelig oppriktig blir servert ved alle de flittige besøkene her ved Dog. Finner du dem ikke logrende her inne på posisjonen, vil du sikkert kunne beskue dem snifende langs rekker med leave bagasje der nede i Naqoura – eller kanskje blant høye stabler med postsekker nede hos vår joviale postmester i Ebel es Saqi. Og Aiko? Oppdager du en livsglad firbent herremann som svinsende sniffer seg rundt slitne sivile kjøretøy i en CP, er det nok han du ser. »

Dog Platoon voffer og takker venner og kolleger for et trivelig følge og et godt samarbeid i kontingent XXXIII.

Kvaal, Solberg,
Chico, Eide og
Myhre på
nattpatrolje.

Øvelse medevac på 4-8 Dog
(foto: Cpl Bastesen)

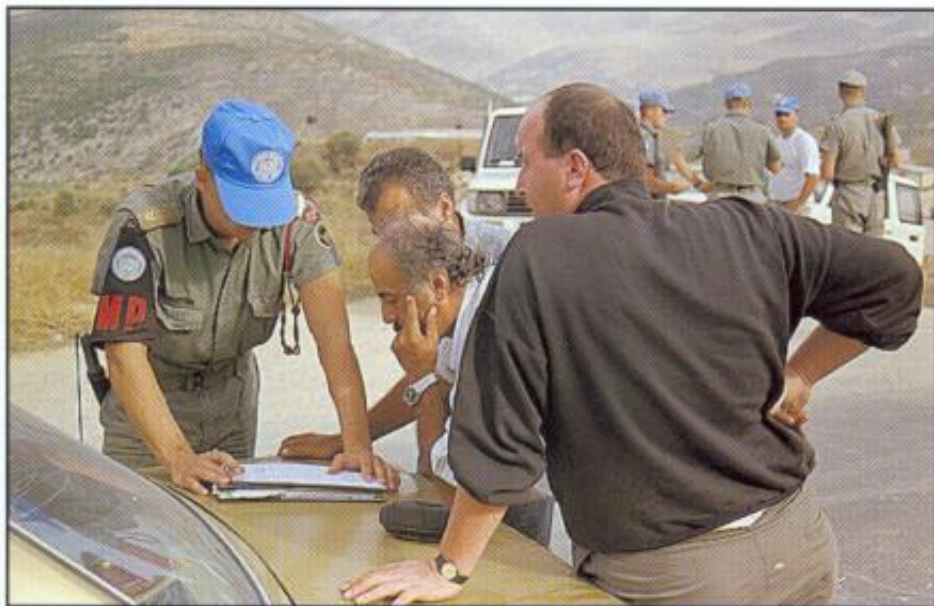

Borrmann og Schanco (til høyre)

MP laget:

Kuppet Radio NORBATT

MP korporal i arbeid på trafikkulykke åsted.

Vi var 6 nykommere i laget, som hadde store forventninger til tjenesten sett på bakgrunn av kurset i Vatneleiren. Vi fant fort ut at læreboka ikke stemte med virkeligheten. MP-laget har vært på «STAND BY» hele kontingenten. Fikk vi en sjelden gang utkalling på en øvelse, ble vi handlingslammet. – Skal vi virkelig ut? Har en eller annen oppe på «9 mottatt vent slutt» Røyka?

Til slutt måtte vi sammen med BMR ta saken i egne hender. Radio Norbatt ble kuppet og Bastesen deportert til Norge. Årsak: Blaut morramelodi.

Som de gode naboer vi var, fikk Sanitetstroppen overlevert korporal Abelsen som ambulansesjåfør de siste to månedene (godt å bli kvitt en mann). Baktanken var at da hadde vi sannsynligvis en mann

med MP bakgrunn ute på øvelser og ved operasjon «Falkøye».

Fritid, som det til tider ble nok av, ble for mange av oss benyttet til framskutt soling og videotitting. Vi ble også gode til å spole fram filmer på videomaskinen.

Til slutt et hjertesukk: Hvem har lånt filmen «Jane Bond», som vi selv lånte på Dog? Dog vil nemlig ha den tilbake!

Fv: Ronne, Haugen, Godtfredsen og Hansen (:Næ, æ vet no ikkje det her akkurat.)

Fv: Haugen, Henriksen og Godtfredsen. Gotti Godtfred har taket både på sitt eget utstyr og jalladamene!

Prestetur in the holy land...

Tekst: Major Tveito, Feltprest NMC

Foto: Lt Larsen

Ingen er vel mer på forbokstav med steder som Betlehem, Getsemane, Genesaretsjøen og Golgata enn vi nordmenn. Vi har fått det inn, om ikke med morsmelken, så hvertfall i skole og kanskje også søndagsskole. Nå kan mange i tillegg si: I was there! Det er blitt ett av uttrykkene etter hvert som fotoapparatene har vært i aksjon.

Mon tro om ikke det er en av grunnene til at så mange setter av tid og penger til å reise på prestetur. Hele vår kultur har sin vugge fra dette området. Selv om man strøk på søndagsskolen etter tre forsøk så sitter en del av historiene igjen. Særlig da historiene om Jesus.

Jerusalem

På presteturene er det nok Jerusalem som får størst plass. Men selv om det er mange «gamle stein» tilbake i denne byen, fremstår den likevel som en moderne storby med alt hva det innebærer. Det er ikke bare morsomt å bli fraranet lommebok og slått ned i en av byens piratdrosjer, slik en opplevde en natt på vei tilbake til hotellet vårt.

Souken er et spennende sted for handlelystne nordmenn, og vi er ikke noe unntak. Tross mange formaninger fra presten om ikke å la seg lure og dessuten aldri betale det de forlanger, så går vi fem på både den ene og den andre gangen, – ja presten med! Men det er litt gøy. Når selgeren i sin lille bod begynner å legge ut om sin store forsørgerbyrde, da tror vi at prisen er blitt sånn noelunde riktig.

Tydelige spor

Jeg ser for meg mange ansikter etter hvert som vi vandrer rundt på de hellige stedene.

Noen er som japanerne. Kjappe bilder og raskt videre. Men noen blir stille og ettertenksomme. Til tross for at flere av kirkene på disse stedene har mer ødelagt enn støttet opp om det som skjedde «i de dage..», så gir det en horisont og himmel over livet. Kanskje aller mest i den stemningsfulle Getsemanekirken. Eller den klangfulle St. Anna kirken hvor akustikken gir stemme til den stemmeløse. Det er ingen tvil om at dette landet preker bedre enn mange prester. Ingen som har vært i Jersusalem vil lenger være i tvil om hvorvidt Jesus har levd eller ikke. Sporene er for tydelige til å benekte det.

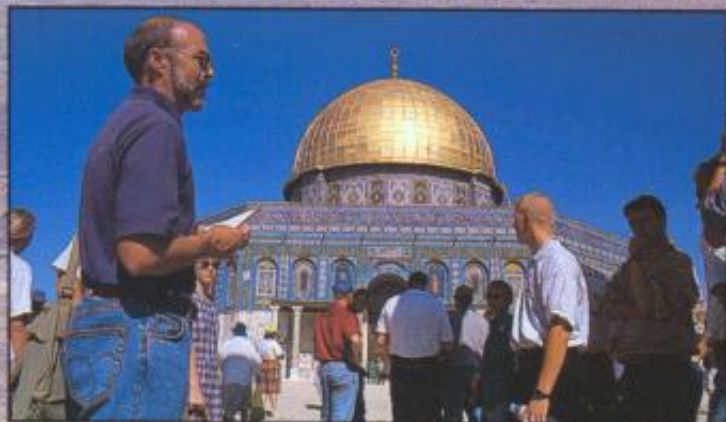
Yad Va Shem, eller minnemuseet fra holocaust av jødene under 2.verdenskrig gir også nødvendig forståelse til vår oppgave i UNIFIL. Refleksjonene blir mange, og diskusjonene likeså. Er dette museet et uttrykk for den jødiske identitet, ja selve limet som holder nasjonens mange jødiske grupperinger sammen?

Til ettertanke

Har vi mistet noe? Ja, ikke gjenglemte ting på turen. Det er det stadig noen som gjør, men de kan spores opp og erstattes.

Bob Dylan spør: «How does it feel to be on your own, with no direction home..?»

Kulturarven synes å være fortrent av en pågående materialisme som har reklamen som bibel og havesyken som drivkraft. Men ligger lykken i tingene? Kan hende har Jesus fra Nasareth noe å si oss som gir livskvalitet uavhengig av levestandard. Hvis slike tanker begynner å leve etter en prestetur, har man fått meget god valuta for pengene.

Major Fjellseth, feltpresten i NORBATT, har med en ny gruppe til Klippemoskèen.

Major Havaas har nettopp kjøpt noe han ikke trenger til en altfor høy pris. Garantert.

En merkedag

Lt Larsen (tekst og foto)

For 33. gang ble UNIFIL-medaljen delt ut til norske fredsbevarere i Sør-Libanon. Medaljeparaden er en merkedag og markerer at kontingenten er halvferdig. Som sedvanlig feires dagen på behørig vis med mange gjester til god norsk lunsj. NMC underholdt med adskillelse og sammensetning av Jeep med et tidskrav hentet fra reglementet for MG-3. Fire minutter fra motorstans til bilen rullet ut fra paradeplassen tok pusten fra de fleste. I NORBATT utgikk underholdning denne gangen. Arbeidspresset var for stort til å sette av så mye resurser i en underholdning som de ferreste i bataljonen ville hatt noen glede av.

UNIFIL-medaljen er ikke det samme som et hvilket som helst idrettsmerke, og fortjener en hedersplass hjemme i stua. UNIFIL-medaljen er et symbol på det vi har lagt igjen av oss selv for å få til fred i dette landet.

Foto øverst:
ACOS UNIFIL OPS overrekker
Kåsene UNIFIL-medaljen.
(Ja, det er faktisk Lt Vik vi ser i bunad.)

Foto i midten:
Ikke alltid så greit å være flaggbærer
på militære parader. NMC og FMR
hadde likefullt en stilfull parade på
Tibnine Castle.

Foto nederst:
NMC kjørte en kort og imponerende
underholdning denne gangen.
Adskillelse og sammensetning av en
Jeep på omtrent fire minutter er slettet
ikke værst. Ikke minst siden bilen var
kjørbar både før og etter C-sjekken.

Libanon er mer enn bare AO

Tekst: Et Larsen – Foto: Pte Fossen

Beirut og traktene omkring er i ferd med å seile opp som et populært alternativ til 60-timere på Don Miguel. Selv den tradisjonsrike presteturen har fått en konkurrent å regne med. Det viser seg altså at landet vi er i har mer å by på enn det vi tror. Som det ene bildet viser, har Libanon en kulturarv som vi forbinder med det gamle Hellas. Bygninger bygd i den romerske-, phynisiske-, greske-, arabiske-, og libanesiske tidsepoke kunne man få se i Byblos og i Baalbek. En steinblokk på 4x4x20 meter med en vekt anslått til 1000 tonn penses tankene inn på de hjelpemidlene som var tilgjengelige på den tiden. Bildet viser tempelet til vingudene Bacchus som ligger ved Baalbek.

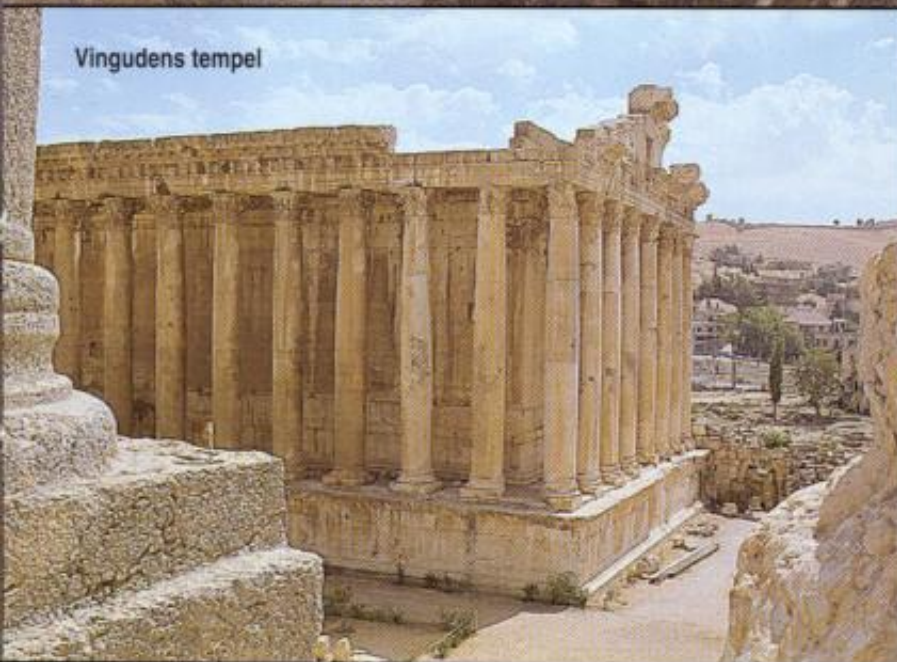
Beirut har også rikelige tilbud for dem som er mere opptatt av det samtidene kan gi, men det kostet flekk å kjøpe øl, selv for en nordmann. Men du verden sånn stas det var å gå i uniform i denne byen. Mange var det som ville avfotografes ved siden av en stolt «peace-keeper» med lys hudfarge. I Beirut er man i ferd med å rydde opp i ruinene for å gjenskape gammel storhetstid. Bak hvert kulehull og granatkrater kan man fortsatt se fasadedekorasjoner og utsmykninger av ypperste klasse.

Ikke minst Martyr-statuen har fått lide med en avskutt arm og diverse kulehull. De som valgte å bli med til Damascus i Syria kunne bli tilbudt te på gaten fra en kar med hele kafeteriatilbudet på ryggen.

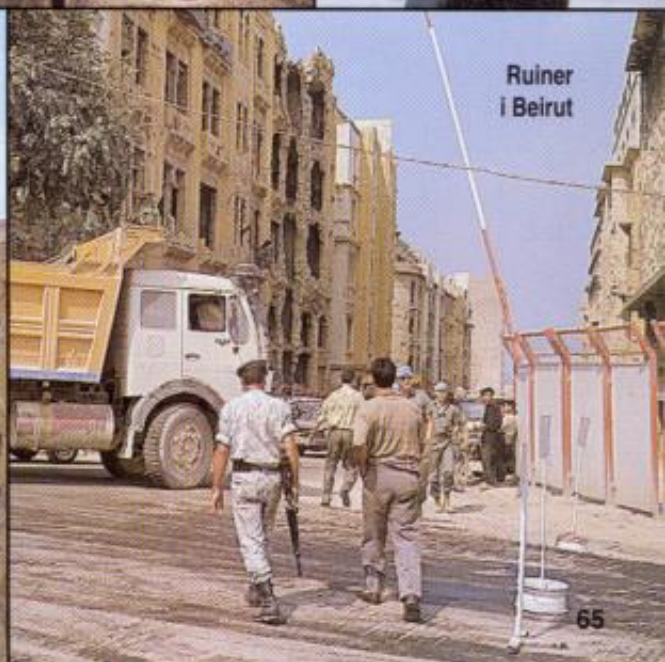
(foto: Bastesen).

Teselger i Syria

Vingudens tempel

Ruiner i Beirut

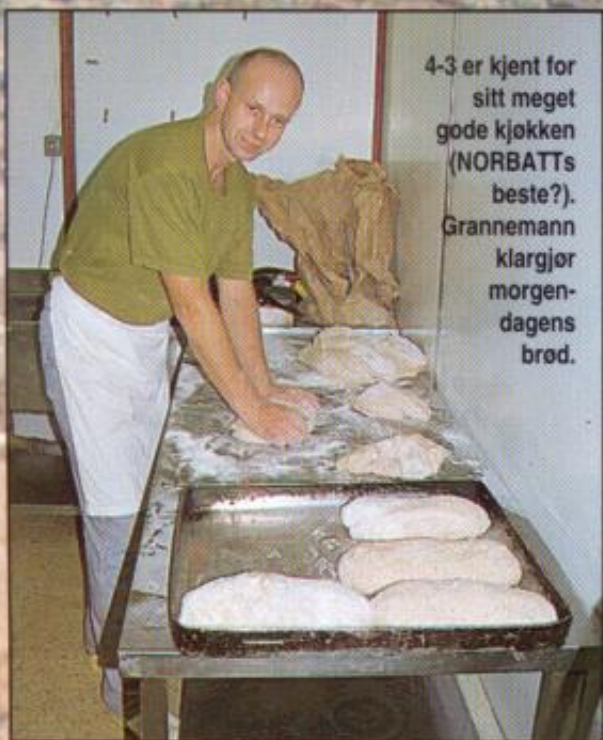
Kp A:

Kaptein Sandnes støtter Kp-ops'en og fenrik Sandvik på en bataljons-
øvelse.

4-3 HQ:

Tell Qeizi – en

4-3 er kjent for
sitt meget
gode kjøkken
(NORBATTs
beste?).
Grannemann
klargjør
morgen-
dagens
brød.

av de eldste

Cpl Alfei, maj Sandvik, pte Skoglund, fenr Aune og oberst Skarland skyter inn den nye pistol skytebanen på 4-3. (foto: fenrik Ravlo)

Tekst: Fenrik Ravlo
Foto: Lt Larsen

Tell Qeizi er det lokale navnet på stedet hvor hovedkvarteret til Kp A ligger. Dette er faktisk en av de eldste posisjonene i NORBATT, opprettet allerede i 1978. Posisjonen har imidlertid forandret seg betraktelig siden den tid.

På posisjonen befinner det seg tilsammen 48 sjeler, herav 12 befal og 33 korporaler og menige. Organisatorisk kan en grovt dele disse i kompanistab og stabstropp. CMR utgjør den største delen av stabstroppen. Kompaniet blir ledet, etterforsynt og på annen måte

støttet fra 4-3 HQ. Sjåfører og kokker gir støtte til administrative gjøremål, mens CMR støtter i operativ henseende.

Leiren er to-delt, med øvre og nedre leir. I nedre leir finnes portvakt, parkeringsplass, oppholdsrom, treningsrom og swimmingpool. I øvre leir finnes forlegninger, kjøkken, kontor, OPS og sanitæranlegg. 4-3 HQ har forøvrig UNIFIL's største pool på 80.000 liter.

Det bør også nevnes at vi har et meget trivelig miljø her på posisjonen, noe som sikkert har flere årsaker. En medvirkende årsak kan være at vi har et svært godt kjøkken.